

ПРЕС КЛИПИНГ

26. мај 2014.

НАСЛОВИ

Уштеда и више од 8.000 евра по раднику;(стр.2)

Зрењанинцима плате потпуно срозале куповну моћ;(стр.3)

Уштеда и више од 8.000 евра по раднику

Влада Србије предложила је усвајање измена два закона који се тичу пореза и доприноса на плате да би на тај начин био успостављен систем пореских подстицаја за отварање нових радних места. Послодавцима који буду запошљавали нове раднике биће на рачун буџета „опроштено” између 65 и 75 одсто свих трошкова

Држава ће покривати део трошкова новог запошљавања

које плаћају за порезе и доприносе на зараде.

Оквирна рачуница „Дневника” показује да би на просечну плату од 400 евра та уштеда у просеку могла износити 364 евра. С обзиром на то да су такви порески подстицаји планирани за наредне две године, држава би у том периоду на тај начин послодавцима могла смањити трошкове око 8.700 по новозапосленом раднику, показује оквирна рачуница.

Наиме, по предложенима законским решењима, послодавац – дакле, предузеће или предузетник – који запосли новог радника има право на повраћај дела плаћеног пореза на његову зараду, као и дела плаћених социјалних доприноса, како оних на терет запосленог, тако и оних који се исплаћују на терет послодавца. Послодавац има право на повраћај пореза и доприноса од 65 процената ако је запослио до десет нових радника, односно 70 одсто ако је запослио између десет и 100 нових радника. Ако је запослио више од 100 нових радника, повраћај пореза и доприноса износи 75 одсто. Ти закони ће, уколико их Народна скупштина усвоји, што се, наравно, очекује, ступити на снагу 1. јула и важиће до 30. јуна 2016. године.

На које све трошкове радне снаге се то односи? По ранијим наводима Уније послодаваца, када се све сабере, порези и доприноси на плате у Србији износе 64,5 одсто од зараде. То се исплаћује „на терет запосленог”, а томе треба додати још толики проценат који се исплаћује „на терет послодавца”. Укупно се, дакле, на име пореза и доприноса држави и социјалним фондовима уплаћује износ од око 130 одсто вредности нето зараде. На просечну зараду од око 400 евра, те обавезе износе 520 евра.

Уколико узмемо просечну стопу пореског подстицаја од 70 одсто и просечну плату од 400 евра, испоставља се да ће послодавац по новозапосленом раднику уштедети 364 евра месечно. За две године та уштеда би износила 8.736 евра, а уколико би послодавац запослио 50 нових радника – 436.800 евра.

У изменама закона се наводи да се новозапосленим сматра онај радник који с послодавцем има уговор о раду у и који је пријављен на обавезно социјално осигурање. Такође, новозапослени радник је, да би послодавац добио олакшице, морао да најмање шест месеци буде пријављен као незапослен код Националне службе за запошљавање, или да је био приправник најмање три месеца.

Писац закона је унео и неке одредбе које би требало да спрече злоупотребу поменутих подстицаја па се они неће моћи добити за радника који је раније био запослен код истог

послодавца или код повезаних правних лица. Пореску олакшицу може добити само послодавац који је заснивањем радног односа с новим радником повећао број запослених у односу на број запослених који је имао 31. марта ове године. Такође, олакшице може користити и послодавац који је започео посао после тог датума.

Право на те пореске олакшице неће имати државни органи и организације, јавна предузећа, јавне службе и други директни или индиректни буџетски корисници.

В. Чворков

Рокада у фондовима

Изменама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, Влада је направила и својеврсну рокаду новца у тим фондовима. Наиме, до сада је стопа доприноса за пензијско и инвалидско осигурање износила 24 процента, а сада ће бити повећана на 26. С друге стране, држава ће исто толико смањити доприносе за здравствено осигурање, с 12,3 на 10,3 одсто.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/zrenjanincima-plate-potpuno-srozale-kupovnu-moc>

Зрењанинцима плате потпуно срозале куповну моћ

Тачно је да је просечна нето зарада исплаћена у марту у Зрењанину била нижа у односу на републички просек, али појединци у граду на Бегеју сумњају у последње податке по којима је потрошачка корпа била најскупља баш овде и да је вредела 73.177 динара, 393 динара више него у Новом Саду и чак 4.464 динара више него у Београду.

Економска статистика не иде у прилог грађанима Зрењанина

По тим статистичким мерењима, у Зрењанину је и најнеповољнији однос просечне зараде и просечне корпе.

Потпредседник Регионалне привредне коморе у Зрењанину Момчило Николчић каже да је просечна мартовска зарада без пореза и доприноса у Републици Србији била 43.452 динара, у Аутономној Покрајини Војводини 41.803 динара, док је у највећем банатском граду износила 40.379 динара. Уједно, од свих пет општина средњег Баната, Зрењанин је остварио највећу просечну зараду.

– Раст зарада у марту, у односу на фебруар, остварен је једино у Житишту, док је у Зрењанину и осталим општинама забележен пад – истиче Николчић.

Економиста Ласло Фукс каже за „Дневник“ да сумња у статистичке податке по којима је потрошачка корпа најскупља у Зрењанину и сматра да они не изражавају стварно стање.

– Аномалије статистичког система често не одржавају реалан живот. У Зрењанину су многе цене ниже него у већим градовима, почев од закупа пословног простора, преко услуга у кафићима и ресторанима, до цена у трговинама. С друге стране, тачно је да је просечна плата испод републичког просека – сматра Фукс.

Он напомиње да у Зрењанину, баш као ни у Средњобанатском округу, нема локалних тајкуна, или већи број значајнијих предузетника, који би могли диктирати цене у трговинама. Стога, по

његовом мишљењу, цене прехранбених и осталих артикала, неопходних за живот, нису ништа више него у другим градовима. Напротив, чак се могу наћи и по повољнијим ценама.– Уопште не видим разлог зашто би Зрењанин имао најскупљу потрошачку корпу. Нисам се пажљиво удубљивао у објављене статистичке податке, али су ме заиста изненадили – наглашава Фукс.

Како је наш лист већ писао, просечна потрошачка корзпа, по последњим статистичким мерењима, најскупља је у Зрењанину – 73.177 динара. У том граду, једном од 15 које статистика снима, најнеповољнији је и однос просечне зараде и просечне корпе. Док је у просеку грађанима Србије у марту била потребна 1,51 просечна зарада од 43.452 динара да би покрили корпу тешку 65.463 динара, Зрењанинцима је требала 1,8 зарада. Њихова је плата тог месеца износила 40.379 динара.

И новосадска корзпа била је папрена – 72.784 динара, а плата Новосађана износила је 46.397 динара. Трећа по реду најскупља потрошачка корзпа такође је војвођанска. Наиме, у Панчеву је она износила 71.563 динара, а плата запослених у том граду је у просеку била 47.952 динара те им је за покриће потрештина садржаних у корпи требала 1,49 плата.

Београђани су, рецимо, у марту примили зараду од 54.850 динара, док је просечна потрошачка корзпа у том граду вредела 68.713 динара. У свим градовима који се статистички прате, просечна месечна нето зарада је покрила минималну потрошачку корпу, а није била довољна за покриће просечне.

Ж. Балабан